

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) w dniu 21 maja 2014 r. – Thomas Cook Belgium NV przeciwko Thurner Hotel GmbH

(Sprawa C-245/14)

(2014/C 303/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Thomas Cook Belgium NV

Druga strona postępowania: Thurner Hotel GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pozwany może złożyć wniosek o ponowne zbadanie przez sąd europejskiego nakazu zapłaty zgodnie z art. 20 ust. 2 tego rozporządzenia również wtedy, gdy nakaz zapłaty został mu wprawdzie skutecznie doręczony, ale na podstawie zawartych w formularzu wniosku informacji dotyczących właściwości sądu został wydany przez niewłaściwy sąd?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy wyjątkowe okoliczności w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006 występują zgodnie z motywem 25 komunikatu Komisji Europejskiej z dnia 7 lutego 2006 r. (COD 2004/0055) już wtedy, gdy europejski nakaz zapłaty został wydany na podstawie informacji w formularzu wniosku, które mogą się później okazać fałszywe, w szczególności jeżeli zależy od tego właściwość sądu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 399, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 26 maja 2014 r. – György Balázs przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Sprawa C-251/14)

(2014/C 303/14)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: György Balázs.

Strona pozwana: Nemzeti Adó – és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 i art. 5 dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że poza przesłankami jakości ustanowionymi w przepisach krajowych przyjętych na podstawie rzeczony dyrektywy, inne przepisy krajowe nie mogą nakładać na dostawcę paliw inne przesłanki dotyczące jakości, które zostaną ujęte w uregulowaniu krajowym, będą dodatkowymi przesłankami w stosunku do przesłanek ustanowionych w dyrektywie?
- 2) Czy art. 1 ust. 6 i 11 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz przepisy dotyczące usług społeczeństwa informacyjnego⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że jeżeli obowiązuje rozporządzenie techniczne (w niniejszej sprawie rozporządzenie ministerialne przyjęte w drodze delegacji ustawowej), to stosowanie przepisu krajowego przyjętego w tej samej dziedzinie może być dobrowolne, to znaczy, że ustawa nie może postanowić o obowiązkowym jej stosowaniu?
- 3) Czy spełnia kryterium udostępnienia publicznego przepisu krajowego ustanowione w art. 1 ust. 6 dyrektywy 98/34/WE, przepis krajowy, który w chwili, gdy powinien być zastosowany, nie był dostępny w języku krajowym?

⁽¹⁾ Dz.U. L 350, s. 58.

⁽²⁾ Dz.U. L 204, s. 37.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 27 maja 2014 r. – Chmielewski przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Sprawa C-255/14)

(2014/C 303/15)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Robert Michał Chmielewski.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy kwota grzywny administracyjnej nałożona na podstawie art. 5/A ustawy XLVIII z 2007 w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1889/2005⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty (zwanej dalej „krajową ustawą wykonawczą”) spełnia wymóg zawarty w art. 9 ust. 1 rzeczony rozporządzenia, zgodnie z którym sankcje ustanowione przez prawo krajowe powinny być skuteczne, odstrasżające i jednocześnie proporcjonalne [...] do popełnionego naruszenia prawa i do zamierzonego przez to rozporządzenie celu?